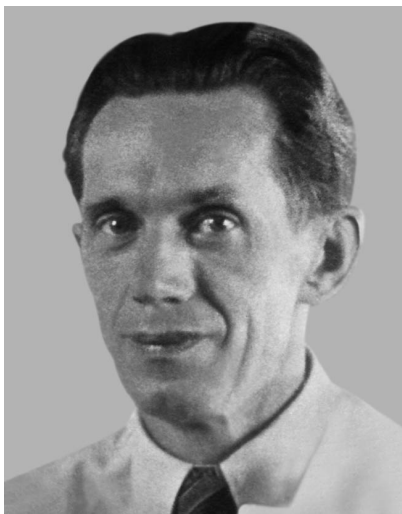

АВДІЄНКО Яків Павлович (24. 10 (05. 11). 1897, с. Покори, Уссурій. край, РФ — 16. 03. 1994, Київ) — кінооператор і кінорежисер. Заслужений діяч мистецтв УРСР

(1988). Член НСКіну (1957). Учасник 2-ї світової війни. Державні нагороди СРСР. Навч. на живопис. факультеті Вищих худож.-тех. майстерень у Москві (3 курси). Був кор. журналів видавництва Всесоюз. центр. ради профспілок, кінооператором, асист. кінореж. і кінореж. низки кіностудій (1929–40), реж. «Укркінохроніки» (1940–70). У 1943–44 реж. Центр. студії документ. фільмів, разом із О. Довженком та Ю. Солнцевою працював над публіцист. стрічками «Битва за нашу Радянську Україну» (1943) та «Перемога на Правобережній Україні» (1945). Творчий доробок А. цікавий передусім як послідовне відтворення хроніки істор. подій («Львів радянський» (1940, автор сценарію), «Київ є і буде радянським» (1941), «Пам'ятник Леніну» (1946), «Радянська Україна» (1947), «Знову в сім'ї єдиній» (1952) та ін.). У 60–70-х рр. 20 ст. викладав на кінореж. факультеті Київ. інституту театр. мистецтва, де поряд з фах. лекціями розповідав цікаві життєві історії про неординар. особистості.

С. В. Тримбач

Бібліографічний опис:

Авдієнко Яків Павлович / С. В. Тримбач // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2001. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-42296>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).